

Clavigo

UNDERVISNINGS-
MATERIALE

**jalborg
feater**

Kære undervisere og elever!

Dette undervisningsmateriale handler om Johann Wilhelm von Goethes klassiker Clavigo, der spiller på Aalborg Teater. Clavigo er, hvad Goethe selv kaldte et sørgespil eller en tragedie. Forestillingen Clavigo som spiller på teatret er imidlertid det, man kan kalde en klassikerbearbejdelse. Det vil sige, at instruktøren både har foretaget ændringer i teksten og forsøgt at tilpasse forestillingen til vor tid. I kraft af Goethes position som en af Europas vigtigste forfattere er forestillingen relevant i forhold til gymnasiets pensum. Forestillingen er på baggrund af sin klassikerbearbejdelse også oplagt materiale til undervisningen i drama og til at snakke om de forskelle, der eksisterer mellem tekst og iscenesættelse.

Materialet er sammensat af dramaturg Kjersti Hustvedt og dramaturg Jens Christian Lauenstein Led og det kan frit downloades og kopieres. Vi står som altid til rådighed for yderligere dialog i forbindelse med forestillingerne, så I velkomme til at henvende jer til Aalborg Teater via enten mail: dramaturg@aalborg-teater.dk eller telefon 96 31 60 26. God fornøjelse og læselyst!

OBS: Vi gør opmærksom på, at materialet indeholder beskrivelser som afslører handlingen i forestillingen.

Teamet:

Forfatter	Johann Wolfgang von Goethe
Instruktør	Lydia Bunk
Scenograf	Nikolaus Porz
Lysdesigner	Clement Irbil
Lyddesign	Kristian Berg
Dramaturg	Jens Christian Lauenstein Led

Medvirkende:

Clavigo	Andreas Jebro
Marie	Amalie Dollerup
Sophie	Malin Rømer Brolin-Tani
Carlos	Martin Bo Lindsten
Baumarchais	Martin Ringsmose

Indhold:

- 1. Indføring**
- 2. Karaktererne**
- 3. Klassikerbearbejdelse: Goethes 5. akt og iscenesættelsens slutning**
- 4. Klassikerbearbejdelse: Kønsroller før og nu**
- 5. Teaterøvelser**
- 6. Skriveopgaver**
- 7. Eftersnak**
- 8. Teatergængerens – tips og tricks til nye og gamle teatergængere**

1. Indføring

Johann Wolfgang von Goethe

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832) var en af Tysklands mest betydningsfulde forfattere gennem tiden. Goethe skrev både romaner, digte og skuespil, og blandt hans mest kendte værker er brevromanen *Den Unge Werthers Lidelser* (1774) og dramaet *Faust* (1797). *Den Unge Werthers Lidelser* fik en voldsom opmærksomhed i samtiden, og den unge Goethe blev derved kendt over natten. Romanen skildrer en ung mands ulykkelige kærlighed, hvilket ender iselv mord, og bogen udløste en række selvmord rundt omkring i hele Europa – så rørende var den åbenbart. Romanen regnes som det vigtigste værk i den litterære bevægelse Sturm und Drang.

Sørgespillet *Clavigo* skrev Goethe i 1774, og det blev ur-opført i Hamborg samme år. Goethes stykke stiller i sin tragedie nogle centrale spørgsmål: Karriere eller kærlighed? Ubetinget selvrealisering eller familieliv? Goethe skrev *Clavigo* på kun en uge, da han var 25 år gammel. Fortællingen – en sand historie – fandt han i de dengang nyligt offentliggjorte memoirer af sin

franske samtidige, Pierre Augustin Caron de Beaumarchais.

Clavigo – indhold

Den talentfulde og ambitiøse unge journalist Clavigo ankom til Madrid som ukendt og uden formue, men han blev hurtigt forlovet med den franske pige Marie Beaumarchais. Hun var af god familie, og forlovelsen hjalp Clavigo i gang med en karriere. Fremtiden tegnede lyst for ham og han stod overfor en stor karriere indenfor politik og samfund. For at forbedre sine karrierechancer brød han sin forlovelse med Marie, hvilket hans ven og rådgiver Carlos rådede ham til – men skyldfølelsen plagede ham. Maries bror kom ilende fra Frankrig til Madrid, da han hørte om bruddet, og pressede Clavigo til at underskrive en erklæring om, at han ene og alene var skyld i bruddet. Bekendelsen skal offentliggøres, med mindre Clavigo alligevel valgte at opfylde sit løfte om ægteskab. Clavigo ombestemte sig, og Marie, som stadig elskede Clavigo, tilgav ham. Beaumarchais rev bekendelsen itu, og det så ud til at blive en lykkelig udgang på historien. Men Carlos fik igen Clavigo til at bryde sit løfte og overbeviste ham om, at ekstraordinære menneskers personlige forpligtelser er underordnet deres bestemmelse. Clavigo ombestemte sig nok engang og svigtede Marie igen. Goethes stykke har en tragisk udgang, hvor både Marie og Clavigo dør. Iscenesættelsen vælger en anden og mere åben slutning, hvor hverken Marie eller Clavigo dør.

2. Karaktererne

Clavigo

Forfatter og journalist. Opadstræbende intellektuel fra Madrid, som står højt i kurs hos det spanske hof på grund af sine skrifter. Begæret af overklassens og borgerskabets damer. Hans begavelse har ført til at han har fået adelens opmærksomhed rettet mod sig og derfor kunne arbejde sig op i samfundet.

Carlos

Clavigos bedste ven og rådgiver. Arbejder og skriver med ham, hjælper ham og ansporer ham til toppræstationer. Står på samme tid i Clavigos skygge og er dermed forhindret i egen fremgang. Levemand og skørtejæger.

Marie Beaumarchais

Fransk, forlovet med Clavigo. Kommer fra småborgerskabet. Efter Clavigo bryder forlovelsen med hende, bliver hun meget ulykkelig.

Sophie Beaumarchais

Maries søster. Gør alt hun kan for at Marie skal blive lykkelig, og støtter hende så godt hun kan. Havde gerne set at det blev Clavigo og Marie, men ønsker først og fremmest at Marie skal være lykkelig.

Beaumarchais

Forretningsmand i Frankrig. Marie og Sophies storebror. Kommer fra Frankrig for at genoprette Maries ære. Kaster sig med lidenskab ind i kampen for at redde sin søster.

3. Klassikerbearbejdelse:

Goethes 5. akt og iscenesættelsens slutning

Clavigo er en klassiker fra 1700-tallet. Iscenesættelsen af Clavigo skiller sig imidlertid fra Goethes tekst på nogle punkter, og forestillingen er det, man i teateret kalder en klassikerbearbejdelse. En årsag til at man ændrer på en klassiker, kan være at gøre den mere tidssvarende. I denne iscenesættelse af Clavigo er der flere ændringer i forhold til originalteksten:

- Mens Clavigo i originalteksten modtager brev/telegram modtager og sender han beskeder på sms.
- Der er strøget tekst, bl.a. hele femte akt.
- Der er tilføjet tekst fra et andet stykke af Goethe (Egmont) og en anden dramatiker (Elfriede Jelinek).

Den største ændring består i, at der er lavet om på stykkets slutning. Mens stykket, fra Goethes hånd ender med, at Marie dør og at Maries broder Beaumarchais, dræber Clavigo – så er 5. akten strøget i iscenesættelsen, og både Marie og Clavigo overlever.

Clavigos slutreplik, som også er stykkets slutreplik, er hentet fra et andet stykke af Goethe, som hedder Egmont.

Opgaver:

1. Læs Goethes afslutning på stykket (5. akt).
2. Diskuter hvorvidt I synes konflikten i Goethes Clavigo kan siges at være aktuel i dagens samfund.
3. Læs Clavigos slutreplik fra iscenesættelsen.
4. Diskuter hvordan iscenesættelsens afslutning adskiller sig fra Goethes afslutning.
5. Diskuter om den nye slutning gør iscenesættelsen mere aktuel i dag.
6. Hvordan kunne en lignende konflikt, mellem selvrealisering og familieforpligtelser eller karriere og kærlighed, se ud i dag?

Iscenesættelsens slutreplik:

CLAVIGO: Som pisket af usynlige ånder stormer tidens solheste af sted med vor skæbnes lette vogn; og vi kan ikke gøre andet end i roligt mod at holde fast i tøjlerne og styre hjulene snart til højre, snart til venstre, her udenom en sten, her bort fra en afgrund. Hvor det går hen, hvem ved det? Man husker jo dog knapt, hvorfra man kom. Højt står jeg, og endnu højere kan og skal jeg stige; jeg mærker håbet, modet og kraften i mig. Endnu har jeg ikke nået den top, jeg kan stige op til, men står jeg først deroppe, vil jeg stå fast, uden angst. Skal jeg falde, lad så et tordenbrag, en stormvind, ja et fejltrin af mig selv styre mig ned i afgrunden. – Der ligger jeg sammen med mange tusind andre. Men højt står jeg, og endnu højere kan og skal jeg stige!

(Hentet fra Goethes stykke "Egmont", 2. akt)

FEMTE AKT

Gade foran Guilberts Hus. Nat.

Huset er aabent. Ved Døren staar tre i sorte Kapper indhyllede Mænd med Fakler. Clavigo indhyllet i en Kappe kommer med Kaarden under Armen. En Tjener gaar foran med en Fakkell.

Clavigo

Jeg sagde dig, du skulde undgaa denne Gade.

Tjeneren

Saa maatte vi have gjort en meget stor Omvej, og De har jo saa travlt. Det er ikke langt herfra, at Don Karlos opholder sig.

Clavigo

De Fakler der?

Tjeneren

Et Lig. Kom, min Herre!

Clavigo

Maries Bolig! Et Lig! En Dødens Gysen farer mig gennem alle Lemmer. Gaa, spørg, hvem det er, de begraver?

Tjeneren

(gaar hen til Mændene)

Hvem begraver I?

Mændene

Marie Beaumarchais.

Clavigo

(sætter sig paa en Sten og skjuler sig i Kappen).

Tjeneren

(kommer tilbage)

Marie Beaumarchais.

Clavigo

(springer op)

Vover du at gentage det, Forræder? Gentage det Tordenord, som jager Marven ud af mine Ben?

Tjeneren

Stille, min Herre, kom. Husk paa den Fare, De svæver i.

Clavigo

Gaa til Helvede! Jeg bliver.

Tjeneren

Aa Karlos! Aa gid jeg fundt dig, Karlos! Han er ude af sig selv! (Gaar).

Clavigo. I det fjerne Ligbærerne.

Clavigo

Død! Marie død! Faklerne der! Hendes sørgende Ledsagere! — Det er et Trolddomsspil, et natligt Syn, som skræmmer mig, som holder et Spejl for mig, hvori jeg skal ane Enden paa mine Forræderier. — Endnu er det Tid! Endnu! — Jeg skælver, mit Hjerte opløses af Rædsel! Nej! Nej! Du skal ikke dø. Jeg kommer! Jeg kommer! — Forsvind, Nattens Aander, som med angstfulde

Skræmmebilleder træder i Vejen for mig. — (Gaar løs paa dem) Forsvind! — De viger ikke! Ha! De ser sig om efter mig! Ve! Ve mig! Det er Menesker som jeg. — Det er sandt — sandt! — Kan du fatte det? — Hun er død. — Med al Nattens Rædsel griber den Følelse mig: Hun er død! Dér ligger den, Blomsten, ved dine Fødder — og du — forbarm dig over mig, Gud i Himlen, jeg har ikke dræbt hende! — Skjul Eder, Stjerner, sku ikke herved, I, som saa ofte saa Misdæderen forlade denne Tærskel i Følelsen af den inderligste Lykke, som saa ofte ilede gennem netop denne Gade med Strengespil og Sang i gyldne Fantasier og optændte frydefulde Forventninger i sin Pige, som skjult lyttede bag Gitteret! — Og du fylder nu Huset med Veklager og Jammer og denne din Lykkes Skueplads med Gravsang! — Marie, Marie! Tag mig med dig! Tag mig med dig! (En sørgmodig Musik fra nogle Latter toner inde fra) De begynder Vejen til Graven! — Holdt! Holdt! Luk ikke Kisten! Lad mig se hende endnu en Gang. (Han gaar hen imod Huset) Ha! Hvis Ansigt vover jeg at træde frem for? Hvem vover jeg at møde i sin frygtelige Sorg? Hendes Venner! Hendes Broder, hvis Bryst er opfyldt af forbitret Jammer! (Musiken begynder igen) Hun kalder paa mig! Hun kalder paa mig! Jeg kommer! — Hvilken Angst omgiver mig! Hvilken Bæven holder mig tilbage!

(Musiken begynder for tredje Gang og vedvarer. Faklerne bevæger sig foran Døren, der træder endnu tre andre hen

til dem, der stiller sig i Orden for at omgive Ligtoget, som kommer ud af Huset. Seks bærer Baaren, hvorpaa den til-dækkede Kiste staar).

Guilbert. Buenco i dyb Sorg.

Clavigo
(træder frem)

Holdt!

Guilbert
Hvilken Stemme!

Clavigo
Holdt! (Bærerne standser).

Buenco
Hvem understaar sig at forstyrre det ærværdige Tog?

Clavigo
Sæt Baaren ned!

Guilbert
Ha!

Buenco
Elendige! Er der ingen Ende paa dine Skændselsgerninger? Er dit Offer ikke en Gang sikker for dig i Kisten!

Clavigo
Sæt den! Gør mig ikke rasende! De ulykkelige er farlige. Jeg maa se hende.
(Han kaster Klædet og Laaget af. Marie ligger hvidklædt og med foldede Hænder i Kisten. Clavigo viger tilbage og skjuler sit Ansigt).

Buenco
Vil du vække hende for atter at dræbe hende?

Clavigo

Arme Spotter! — Marie!

(Han synker ned for Kisten).

Beaumarchais kommer.

Beaumarchais

Bueno har forladt mig. Hun er ikke død, siger de, jeg maa se det, trods Djævelen! Jeg maa se hende. Fakler, Liget.

(Han styrter frem, ser Kisten og synker maalløs ned over den. Man løfter ham op, han er som afmægtig. Guilbert holder ham).

Clavigo

(som rejser sig fra den anden Side af Kisten)

Marie! Marie!

Beaumarchais

(farer op)

Det er hans Stemme! Hvem kalder paa Marie? Med den Stemmes Klang gød der sig et glødende Raseri i mine Aarer!

Clavigo

Det er mig.

Beaumarchais

(stirrer vildt paa ham og griber til Kaarden. Guilbert holder ham tilbage).

Clavigo

Jeg frygter ikke dine glødende Øjne, ikke din Kaardes Spids! Se her, disse lukkede Øjne, disse foldede Hænder!

Beaumarchais

Viser du mig det?

(Han river sig løs, trænger ind paa Clavigo, som trækker blank, de fægter, Beaumarchais støder ham Kaarden i Brystet).

Clavigo

(segnende)

Jeg takker dig, Broder! Du formæler os.

(Han segner ned over Kisten)

Beaumarchais

(river ham bort)

Bort fra denne Hellige, Fordømte!

Clavigo

Vel (Bærerne holder ham).

Beaumarchais

Blod! Se, Marie, se paa dit Brudesmykke og saa luk dine Øje for evig. Se, hvordan jeg har indviet dit Hvilested med din Morders Blod! Skønt! Herligt!

Sophie kommer.

Sophie

Broder! Gud i Himlen, hvad er der sket?

Beaumarchais

Træd nærmere, Kære, og se. Jeg haabede at bestrø hendes Brudeseng med Roser. Se de Roser, hvormed jeg smykker hendes Vej til Himlen.

Sophie

Vi er fortabte!

Clavigo

Red dig, Ubetænksomme! Red dig, før Dagen
bryder frem. Gud, der sendte dig til Hævner, led-
sage dig! — Sophie — tilgiv mig! — Broder —
Venner, tilgiv mig!

Beaumarchais

Hvor slukker hans strømmende Blod mit Hjer-
tes glødende Hævn! Hvor svinder al min Harm
med hans flygtende Liv! (Gaar løs paa ham) Dø, jeg
tilgiver dig!

Clavigo

Din Haand! Og din, Sophie! Og Eders!

(Buenco tøver).

Sophie

Ræk ham den, Buenco.

Clavigo

Jeg takker dig, du er den gamle. Jeg takker
eder! Og hvis du endnu omsvæver disse Steder,
du, min Elakedes Aand, sku saa herved, se denne
himmelåke Godhed, udtal din Velsignelse derover
og tilgiv mig ogsaa! — Jeg kommer! Jeg kommer!
— Red dig, min Broder! — Sig, tilgav hun mig?
Hvorledes døde hun?

Sophie

Hendes sidste Ord var dit usalige Navn. Hun gik
bort uden at tage Afsked med os.

Clavigo

Jeg vil følge hende og bringe hende eders.

Karlos. Tjeneren.

Karlos

Clavigo! Morder!

Clavigo

Hør mig, Karlos! Her ser du Ofret for din Klog-
skab. — Og nu, for det Blods Skyld, i hvilket mit
Liv uophørligt udrinder, red min Broder.

Karlos

Min Ven! — Hvad staar I der efter? Løb efter
Læger! (Tjeneren bort).

Clavigo

Det er forgæves. Red, red den ulykkelige Bro-
der! — Giv mig din Haand derpaa! De har til-
givet mig, og derfor tilgiver jeg ogsaa dig. Du led-
sager ham til Grænsen og — Aa!

Karlos

(stampende med Foden)

Clavigo! Clavigo!

Clavigo

(nærmer sig Kisten, som de lægger ham ned ved)

Marie! Din Haand!

(Han skiller hendes Hænder og griber den højre).

Sophie

(til Beaumarchais)

Bort, Ulykkelige, bort!

Clavigo

Jeg har hendes Haand! Hendes kolde Døds-
haand! Du er min — Og endnu dette Brudgoms-
kys! Aa!

Sophie

Han dør. Red dig, Broder!

Beaumarchais

(falder Sophie om Halsen).

Sophie

(omfavner ham, idet hun tillige gør en Bevægelse for at
faa ham bort).

4. Klassikerbearbejdelse: Kønsroller før og nu

Udover at stykkets slutning er ændret, er stykket også tilføjet tekst fra en anden dramatiker i forestillingen. Det drejer sig om en af Sophies replikker, som er hentet fra et interview med den østrigske samtidsdramatiker og nobelprismodtager Elfriede Jelinek. Sophie har replikken mod slutningen af stykket, hvor Clavigo alligevel vil være sammen med Marie, og Marie overvejer hvad hun skal have på, når hun igen mødes med ham. Jelinek er feminist, og tekstuddraget kan læses som en kommentar til eller korrektion af kvindesyntet i Goethes tekst.

Spørgsmål:

1. Hvad har Goethes Clavigo at gøre med aktuelle kønsroller og konflikter i dagens samfund?
2. Hvordan tolker du, det Sophie siger i Jelinek-teksten?
3. Hvordan synes du denne tekst står i forhold til kvindesyntet i Goethes Clavigo?
4. Hvordan synes du denne replik passer ind i forestillingen?

Jelinek-teksten:

SOPHIE: I sidste ende er alt arbejde, selv kærligheden. Det, som andre beskriver som dybe, stærke følelser, er for mig mere noget maskinel, som tandhjul, der griber ind i hinanden. Billedet af kvinden bliver stadig defineret af mændene. Vi kvinder er alle tvunget til at komme gennem den mandlige bedømmelsessluse, og dem, der vil igennem der kommer det ikke ved at udrette noget, men er alene henvist til at stille sig til rådighed på et marked, hvor kroppen er varen. Om man er nobelprismodtager eller en 16-årig pige spiller ingen rolle – enten pifter mændene efter dig eller også råber de “fede ko” efter dig. En mand bliver attraktiv i kraft af hans succes. Jeg er jo ikke feminist, fordi jeg bekæmper mænd, der slår deres kvinder eller begår voldtægt. At man er modstander af den slags siger sig selv. Jeg er feminist, fordi dette mandlige, fallokratiske værdisystem, som kvinden er underkastet, er udbredt overalt. Underkastelsen under den takserende, mandlige dom er for mig en evig, narcissistisk krænkelse. Det er stadig alene manden, der definerer, hvad det vil sige, at være smuk.

5. Teaterøvelser

Feedback

Alle sidder i en cirkel. En bold bliver kastet omkring, og den, som får bolden, siger spontant sine associationer til forestillingsbesøget; et ord, en sætning, der findes ikke noget rigtigt eller forkert, gentagelser er tilladt. Ytringerne bliver ikke vurderet.

Rundt i rummet

Eleverne går omkring i rummet, rundt om forskellige sedler med begreber, som ligger på gulvet (se vedlagte begrebsedler). Begreberne står i sammenhæng med stykket: Ustadig, standhaftig, tålmodig, angrende, lykkelig, osv. Eleverne markerer med en blyant, hvilke begreber, som efter deres mening, kendetegner eller er vigtige for, forestillingen. Afslutningsvis stiller de sig ved det begreb, som de synes er vigtigst og begrundet dette.

Figurarbejde – Den varme stol

1.

Hver elev vælger en figur fra Clavigo. En elev sætter sig på en stol overfor resten af gruppen. Nu bliver alle mulige spørgsmål stillet til figuren. Den, der sidder i stolen, kan svare på spørgsmålene, men der kan også stille sig nogle spillere bagved stolen som hjælper med at svare på spørgsmålene: Hvad er dit navn? Hvor gammel er du? Hvor bor du? Hvem bor du sammen med? Har du søskende? Har du et job? Hvad kan du godt lide ved dig selv? Hvad er dit største ønske? Hvad er du bange for? osv. Det gør ingenting, at der gives modstridende oplysninger, alle kan være nyttige til at udvikle en figur-biografi.

2.

Øvelsen gøres nu med figurer fra karakterernes omgangskreds, som ikke findes i stykket, for at få mere at vide: For eksempel kan Clavigos chauffør, Maries tjenestepige, Sophies veninde eller andre fiktive personer i karakterernes omgangskreds svare på spørgsmål i historien. De har eventuelt kun fået brudstykker med sig af det, som er sket, og udvikler derfor deres helt egen version.

Begrebsedler

USTADIG

STANDHAFTIG

VANSKELIG

TÅLMODIG

FORGRÆDT

UROKKELIG

FORFØRT

UBØNHØRLIG

ANGRENDE

LYKKELIG

UNDERKASTET

HIDSIG

ÆNGSTELIG

ENSFORMIG

6. Skriveopgaver

1.

Skriv en ny slutning hvor Clavigo opsøger Marie for at fortælle hende, at han alligevel ikke vil giftes med hende. Hvad siger og gør han, hvad siger og gør hun?

2.

I iscenesættelsens slutning dør Marie ikke. Skriv en avisartikel om, hvordan det går med Marie et år efter, at Clavigo har forladt hende.

3.

Skriv en nekrolog over Clavigo, hvor det kommer frem, hvordan det gik med Clavigo efterfølgende. Hvor længe levede han? Hvordan gik det med hans karriere? Privatliv? Hvad var dødsårsagen?

7. Eftersnak

- Hvad kunne du lide?
- Hvad kunne du mindre godt lide?
- Kunne du lide kostumerne?
- Kunne du lide scenografien?
Hvilke associationer udløste den?
- Hvilken scene kan du især huske? Hvorfor?
- Hvad var det mest spændende øjeblik?
- Hvad adskiller produktionen fra andre skuespil, (som du har set)?
- Hvad er de karakteristiske egenskaber hos Clavigo for dig?
- Karriere eller kærlighed? Hvad vælger du?
- “Andre mennesker er intet andet end trappetrin på vores vej til lykken.” er et citat af Goethe. Hvordan stiller du dig overfor det udsagn?
- Hvordan kunne du lide de ændringer, som var gjort i teksten/iscenesættelsen?
- Hvad tager du med fra stykket?
- Hvordan synes du, stykket skulle slutte?

8. Teatergængerens – tips og tricks til nye og gamle teatergængere

Teater er øjeblikkets kunst. Alt, hvad der foregår i teatersalen, sker kun én gang – også selvom en forestilling har været øvet mange gange. Man ved aldrig, om hælen knækker af skuespillerindens sko, teknikken fejler, eller om skuespillerne må improvisere midt i det hele.

På samme måde er publikum forskelligt hver aften, og de reagerer forskelligt på det, de ser på scenen. Alt kan ske i teatersalen, og netop det adskiller teatret fra biografen eller fjernsynet hjemme i stuen: Skuespilleren spiller sin rolle, samtidig med publikum er i rummet og reagerer på det, som sker på scenen. Derfor er det publikum, der skaber halvdelen af oplevelsen. Mange publikummer tror, at skuespillerne stort set ikke kan se og høre tilskuerne – eller at de i hvert fald ikke lægger mærke til dem. Det er helt forkert, for skuespillerne fornemmer altid, hvordan stemningen er i salen, om der bliver snakket undervejs, hostet meget, etc.

Her kommer et par tips og tricks til at få det bedste ud af teateroplevelsen for dig og dine medpublikummere:

- Efterlad overtøj og store tasker i garderoben – så er der bedre plads på sæderne.
- Vent med at Like os på Facebook til efter forestillingen! Selvom telefonen er på lydløs, kan den godt forstyrre lydanlægget i teatersalen, så sluk din mobiltelefon. Helt.
- Kom i god tid og find din plads senest når klokken ringer. Dørene lukker præcist, og det er ikke sikkert, du får lov at komme ind efter, da det kan forstyrre skuespillerne og de andre publikummer.
- Følg godt med i handlingen. Prøv at se, hvor mange detaljer du kan få med og huske bagefter. Du kan evt. finde din “specialitet”: lys, scenografi, skuespillet, en bestemt skuespiller. Det gør det bare endnu sjovere at gå i teatret.
- Det virker altid forstyrrende for de andre publikummer – og ikke mindst for skuespillerne, hvis tilskuere taler sammen under forestillingen. Også hvis de hvisker. Vent med at snakke, til forestillingen er forbi.
- Det er ikke tilladt at medbringe sodavand, kaffe osv. i teatersalen, men flaskevand er i orden. Slik må man gerne medbringe. Undgå dog at larme for meget med slikposen.

Til gengæld er det mere end tilladt at grine, græde, blive overrasket eller forskrækket og ikke mindst klappe.

Rigtig god fornøjelse!